

MÁTYÁS SZABOLCS

Elmélkedés

a bűnözésföldrajz elnevezése kapcsán¹

Talán nincs még egy olyan tudományterület hazánkban (és lehet, hogy a világon sem), aminek annyiféle elnevezése lenne, mint a bűnözésföldrajznak. Aki nincs otthon a bűnözésföldrajz világában, az azt gondolhatná, hogy ez biztos azért van így, mert olyan sokan művelik e területet, hogy nincs egyetértés a kutatók között. Sajnos nem így van. Mindössze maroknyi kutató foglalkozik a témával.

Miért is kezdtem e tanulmányba? Azért, mert véleményem szerint mindeképp hasznos lenne, ha a szakma művelői és a „szakmai érdeklődők” megvitatnák a kérdést, és érdemi javaslatok születnének az egységes elnevezést illetően. Ezáltal pedig lezártak tekinthetnénk egy közel három évtizedes „névadási vitát”. S hogy miért a *Belügyi Szemle*ben teszem közzé az írásomat? A válasz nagyon egyszerű. A lap évtizedek óta hazánk vezető tudományos folyóirata, amelyet reményeim szerint nemcsak a bűnügyi tudományok művelői olvasnak, hanem más tudományterületek képviselői is. A folyóirat előfizetői között megtalálhatók a hazai felsőoktatási intézmények, a legtöbb könyvtár és társadalomtudományi kutatóműhely, így az olvasók száma akár a több ezret is elérheti. A bűnözésföldrajz kutatóinak egyik része a bűnügyi tudományok területéről kerül ki, másik felét viszont a geográfusok adják, ezért jelen tanulmány átszerkesztett változatát valamely földrajzi folyóiratban is publikálni kívánom, elősegítve az esélyegyenlőséget a két tudományterület képviselői számára.

A tanulmány megjelentetésétől elsősorban azt várom, hogy érdemi javaslatok születnek „pró és kontra” az elnevezések helyessége mellett vagy ellen. Választ kívánok kapni arra, hogy melyik az az elnevezés, amely leginkább megfelel a magyar tudomány számára, és legjobban fejezi ki a kutatási tartalmat. A válaszok és észrevételek közzétételének helye lehet a *Belügyi Szemle*

¹ A tanulmány a KÖFOP-2.1.2-VEKOP-15-2016-00001 azonosítószámú, A jó kormányzást megalapozó közszolgálat-fejlesztés elnevezésű kiemelt projekt keretében működtetett Egyed István posztdoktori program keretében a Nemzeti Közszolgálati Egyetem felkérésére készült.

valamelyik következő száma, vagy a tanulmányban megadott drótpostacím.² A megküldött javaslatokat és észrevételeket ezúton is köszönöm.

A téma aktualitása

Joggal vetődhet fel kérdésként, hogy miért pont most kell ezzel a problémával foglalkozni. Van-e esetleg valami aktualitása a tanulmány megjelenésének? Örömmel közölhetem, hogy igen, van. Egyrészt éledni látszik az eddig hibernált állapotban lévő tudományterület, és számos felsőoktatási intézményben már önálló tárgyként oktatják. A Debreceni Egyetemen évek óta két féléves szabadon felvehető tárgy (kriminálgeográfia és alkalmazott kriminálgeográfia), a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen pedig jelenleg a kriminalisztikai MA-képzésben szerepel (a bűnüldözés földrajza), illetve a Rendészettudományi Doktori Iskola kötelezően választható tárgyai között is megtalálható (kriminálföldrajz). Minden tudományterületnek az egyik legfőbb célkitűzése, hogy legyen olyan tankönyve, amelyből a hallgatók megismerhetik az adott tárgyat, illetve a felsőoktatási intézményekben önálló tárgyként oktassák a stúdiumot. A bűnözésföldrajz a hazai megjelenése után nagyjából három évtized múlva „érett meg” arra, hogy önálló jegyzete legyen, amely a Nemzeti Közszolgálati Egyetem gondozásában jelenik meg várhatóan 2017-ben.

Ami pedig egyelőre csak gondolat formájában fogalmazódott meg néhány hazai kutatóban, az az, hogy feltétlenül szükséges lenne valamilyen szervezeti formába tömörülni, mivel az mindenképp elősegítené a bűnözésföldrajz fejlődését. Az elmúlt években számos olyan külföldi kutatóval is kapcsolatba kerültem, akik hasonló kutatásokat végeznek, mint a hazai kriminálgeográfusok, azonban ők is elszigetelt zárványként vannak jelen országuk geográfus- vagy kriminológustársadalmában. Feltétlenül hasznosnak tartanám tehát egy olyan nemzetközi szervezet létrehozását, amely több ország képviselőit fogná össze, így jobban megismerhetők lennének egymás kutatási eredményei. Bízást reméljük, hogy a terv hamarosan valósággá válik, és 2017-ben a nemzetközi szervezet megalakul, ami hozzájárulhat a mind szélesebb körű hazai és nemzetközi bűnözésföldrajzi kutatások megkezdéséhez.³

² matyas.szabolcs@uni-nke.hu

³ Öröndetes tény, hogy a rendészettudomány képviselői is jókora érdeklődést mutatnak a terület iránt. Tihanyi Miklós: Városok problémái. In: Korinek László (szerk.): Értkezések a rendészetről. NKE, Budapest, 2014, 151–173. o.

A bűnözésföldrajz helye a tudományon belül

Bizonyára vannak néhányan olyanok, akik nem tudják pontosan behatárolni a tudományterületet, ezért előljáróban érdemes megismerni, hogy pontosan mivel is foglalkozik a bűnözésföldrajz.

A bűnözésföldrajz tudománybeli besorolása kapcsán meg kell említeni, hogy számos kutató hazánkban és külföldön is eltérően ítéli meg a diszciplína tudományban elfoglalt helyét. Egyesek a bűnügyi tudományokhoz sorolják⁴, míg mások a földtudományhoz. A hazai geográfusok többsége szerint a bűnözésföldrajz a földtudományhoz sorolható⁵, annak is a társadalomföldrajzi ágához (ezen belül pedig az alkalmazott szociálgeográfiához) (*táblázat*).⁶ Nyilvánvaló azonban az, hogy a tárgy több tudományterület határán helyezkedik el⁷, közülük az egyik legmarkánsabb a földrajz és a kriminológia (*ábra*). A geográfus Tóth Antal álláspontja szerint a bűnözésföldrajz nem önálló diszciplína, mivel „*tárgya, fogalomrendszere és módszerei, tudományelméleti alapel-*

4 Manfred Rolfes: Sicherheit und Kriminalität in Deutschen Städten. Über die Schwierigkeiten, ein soziales Phänomen räumlich zu fixieren. Berichte zur deutschen Landeskunde, Bd. 77, Heft 4, 2003, S. 335.; „A kriminálgeográfia a kriminológia területe, de a bűnözési térkép a földrajz tudományterületén alkalmazott eszközt jelenti.” Kerecsi Klára: A kriminológiai és a büntetőpolitika kapcsolata. In: Irk Ferenc (szerk.): Kriminológiai Tanulmányok 40. OKRI, Budapest, 2003, 154. o.; Vári Vince: A bűnüldözés relatív hatékonysága és a rendőrség. Studia Doctorandorum Alumnae. Válogatás a DOSz Alumni Osztály tagjainak doktori munkáiból. II. Doktoranduszok Országos Szövetsége, Budapest, 2016, 553. o.; Joachim Hellmer: Kriminalitätsatlas der Bundesrepublik Deutschland und West-Berlins. Ein Beitrag zur Kriminalgeographie. Schriftenreihe des Bundeskriminalamtes. Bundeskriminalamt, Wiesbaden, 1972, S. 13–21.

5 Berényi István: Az alkalmazott szociálgeográfia elméleti és módszertani kérdései. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1992, 123. o.; Kozma Gábor: Társadalmi-gazdasági hatások. In: Kerényi Attila (szerk.): A Debreceni Nagyerdei Park Rendezési Tervének várható környezeti, ökológiai és társadalmi hatásai. Debrecen, 1997, 157–163. o.; Kovács Zoltán: A bűnözésföldrajz lehetőségei hazánkban. MTA Földrajztudományi Kutatóintézet, Budapest, 1989, 11. o. [Műhely 9.]; Kovács Zoltán: A bűnözésföldrajz szerepe a városi környezetminősítésben. MTA Földrajztudományi Kutatóintézet, Budapest, 1990, 2. o. [Műhely 6.]; Mátyás Szabolcs: A határon átnyúló magyar-román rendvédelmi együttműködések bűnözésföldrajzi kérdései. In: Süli-Zakar István (szerk.): Tanár Úrnak Tisztelettel! 56 tanulmány Dr. Korompai Gábor 70. születésnapjára. Kossuth Egyetemi Kiadó, Debrecen, 2007, 317. o.

6 Ez a probléma azonban nemcsak a bűnözésföldrajz esetében jelentkezik, hanem más területeknél is. Példaként említhetjük a szintén erős társadalomföldrajzi kötődésű turizmust, amelynek kutatási területéhez ugyancsak hozzátartozik a bűnözés (biztonság) vizsgálata. Lásd bővebben Dávid Lóránt – Molnár István – Bujdosó Zoltán – Dereskey Anna: Biztonság, terrorizmus, turizmus. Gazdálkodás, 2006/20. különszám, 161–166. o.

7 Ahogyan szintén több tudományterület határán helyezkedik el például a börtönoktatás, érintve a büntetőjog, a büntetés-végrehajtási jog, a kriminológia, az andragógia és a pedagógia területét. Miklósi Márta: A kriminál-andragógia, kriminálpedagógia alapvető fogalmai: nevelés a büntetés-végrehajtási intézetekben. Képzés és Gyakorlat, 2013/1–4. <http://trainingandpractice.hu/kurrens-folyoirat>

vei alapvetően a kriminológia, a szociológia és a szociálgeográfia tudományain alapulnak, attól függenek”⁸. Az előbbieket miatt Tóth szerint a bűnözésföldrajz „a kriminológia és a társadalomföldrajz között álló interszubsztém”⁹. Más aspektusból, a biztonság szemszögéből közelítette meg a területet Kobolka István, aki a bűnözésföldrajzot szintén nem a földtudományhoz tartozónak véli, hanem a tágabban értelmezett biztonságföldrajzhoz¹⁰. A bűnözésföldrajz a szerző álláspontja szerint a társadalomtudományok közé sorolható, szintetizáló és interdiszciplináris tudomány, amely komplex ismereteket igényel, hiszen nem elég csak a bűnügyi tudományok magas szintű ismerete, hanem elengedhetetlen hozzá a földrajz (szociálgeográfia) ismerete is.¹¹

A bűnözésföldrajznak a többi tudománnyal való viszonyáról összességében elmondható, hogy a kutatómódszerei között számos tudományterület kutatási módszerei megtalálhatók¹², ezért a vizsgálatok során nem nélkülözhető az interdiszciplináris szemléletmód¹³.

Az előbbiekből is látható, hogy attól függően, hogy egy adott kutató mely tudományterületet képviseli, jelentős eltérések figyelhetők meg a tudományterületi besorolást illetően. Igen nagy múltúak a német bűnözésföldrajzi kutatások, ennek ellenére a diszciplína tudománybeli besorolása még német nyelvterületen sem egyértelmű¹⁴.

Ha viszont nincs egységes álláspont a kutatók között a tekintetben, hogy a tudomány mely „részén” is foglal helyet a bűnözésföldrajz, akkor sajnos nem várhatjuk azt sem, hogy egységes elnevezése legyen. A tudománybeli besorolás tekintetében minden bizonnyal nehezebb lesz közös nevezőt talál-

⁸ Tóth Antal: A bűnözés térbeli aspektusainak szociálgeográfiai vizsgálata Hajdú-Bihar megyében. Doktori értekezés. Debreceni Egyetem Földtudományok Doktori Iskola, Debrecen, 2007, 11. o.

⁹ Uo. 16. o.

¹⁰ Kobolka István – Kovácsics Ferenc: EU csatlakozásunk biztonságföldrajzi kérdései. In: Hautzinger Zoltán (szerk.): Tanulmányok a „Magyar határellenőrzés – európai biztonság” című tudományos konferenciáról. Pécs, 2004, 53. o. [Pécsi Határőr Tudományos Közlemények III.]

¹¹ Mátyás Szabolcs: Bűnözésföldrajzi vizsgálatok Magyarországon. Kritische Zeiten, Nr. 1–2, 2014, 75–94. o.; Mátyás Szabolcs – Sallai János: Criminal geographical researches in Hungary. Kritische Zeiten, Nr. 1–2, 2014, 60–74. o.; Mátyás Szabolcs – Sallai János: Kriminálgeográfia. In: Ruzsonyi Péter (szerk.): Tendenciák és alapvetések a bűnügyi tudományok köréből. Nemzeti Közszerzői Egyetem, Budapest, 2014, 335–353. o.

¹² Pódör Andrea: A térinformatika alkalmazásának elvi lehetőségei az önkormányzati bűnmegelőzési stratégia kialakításában. In: Márkus Béla – Szepes András – Engler Péter – Jancsó Tamás (szerk.): Földméréstől a geoinformatikáig: 45 éves a GEO. Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatika Kar, Székesfehérvár, 2007, 275–286. o.

¹³ Kobolka István – Sallai János: Budapest kriminálgeográfiája 1960-1985. között. KBH Szakmai Szemle, 2008/3., 86–102. o.

¹⁴ Horst Herold: Földrajz és bűnözés. Belügyi Szemle Tájékoztatója, 1973/17., 79–85. o.

A bűnözésföldrajz helye a társadalomföldrajz rendszerében¹⁵

1. Általános társadalom- és gazdasági földrajz	2. Regionális társadalom- és gazdasági földrajz	3. Ágazati társadalom- és gazdasági földrajz	4. Társadalomföldrajz	5. Emberföldrajz
6. Általános emberföldrajz	7. Emberi rasszok földrajza	8. Szabadidő-magatartás földrajza	9. Népeségföldrajz	10. Egészségföldrajz
11. Etnikai földrajz	12. Nyelvöldrajz	13. Kulturális földrajz	14. Európai intézmények földrajza	15. Művészetföldrajz
16. Alkotásföldrajz	17. Vallásföldrajz	18. Általános vallásföldrajz	19. Bibliai földrajz	20. Regionális vallásföldrajz
21. Településföldrajz	22. Általános településföldrajz	23. Faluföldrajz	24. Városföldrajz	25. Település-marketing
26. Városökológia	27. Politikai földrajz	28. Választások földrajza	29. Biztonságföldrajz	30. Közigazgatási földrajz
31. Katonaföldrajz	32. Alkalmazott katonaföldrajz	33. Általános katonaföldrajz	34. Szociálgeográfia	35. Bűnözés földrajza
36. Észlelésföldrajz	37. Magatartás-földrajz	38. Feminista földrajz	39. Gazdasági földrajz	40. Ágazati-gazdasági földrajz
41. Általános gazdasági földrajz	42. Dinamikus gazdasági földrajz	43. Regionális gazdasági földrajz	44. Világgazdaság földrajza	45. Primer szektor földrajza
46. Mezőgazdaság földrajza	47. Erdészeti földrajz	48. Halászat földrajza	49. Szőlészet és borászat földrajza	50. Szekunder szektor földrajza
51. Iparföldrajz	52. Bányászati földrajz	53. Ipari parkok földrajza	54. Természeti erőforrások földrajza	55. Tercier szektor földrajza (infrastruktúra földrajza)
56. Közlekedés-földrajz	57. Telekommunikáció földrajza	58. Kereskedelem földrajza	59. Turizmus földrajza	60. Kvaterner szektor földrajza
61. Innovációföldrajz	62. Történeti földrajz	63. Proszopográfia		

ni, mivel ha egy geográfus műveli e területet, akkor ő nyilvánvalóan elsősorban a saját tudományának a kutatási módszereit, fogalomkészletét stb. helyezi előtérbe, fordított esetben pedig a kriminológus is így jár el.

A tudományterület leggyakoribb elnevezései

A bűnözésföldrajz hazánkban mindössze három évtizedes múltat tekint vissza, ennek egyik következménye, hogy még az elnevezése kapcsán sincs konszen-

¹⁵ Vofkori László: A földrajztudomány rendszertana. Pro-Print Könyvkiadó, Csíkszereda, 2003, 93. o.

A bűnözésföldrajz és fontosabb segédtudományai (saját szerkesztés)

zus.¹⁶ A következőkben azt kívánom bemutatni, hogy milyen megnevezései vannak a hazai szakirodalomban e kevesek által művelt tudományterületnek.

1. bűnözésföldrajz;
2. kriminálgeográfia;
3. kriminálföldrajz;
4. bűnügyi földrajz;
5. bűncselekmények földrajza;
6. bűnözési földrajz;
7. kriminális földrajz;
8. geokriminológia;
9. környezeti kriminológia;
10. krimináltopográfia;
11. kriminalisztika földrajza;
12. kriminalisztikai földrajz;
13. bűnözés földrajza.

Bűnözésföldrajz: a „bűnözés” és a „földrajz” szavak egyértelműen és híven kifejezik azt, hogy a tudományterület mivel foglalkozik, milyen két nagy tudománnyal van a legszorosabb kapcsolatban (kriminológia és földrajz).

Kriminálgeográfia: a kifejezés tulajdonképpen a bűnözésföldrajz szó szerinti „fordítása”, csak megnevezésre idegen eredetű szavakat használ. A „kri-

¹⁶ A tudományban gyakran a fogalmak tartalmi meghatározása is problémát jelent. Lásd például Madai Sándor: A helyi rendészeti szolgáltatások igazgatása. In: Horváth M. Tamás – Bartha Ildikó (szerk.): Közzolgáltatások megszervezése és politikái. Merre tartanak? Dialóg Campus, Budapest–Pécs, 2016, 593–594. o.

minál” előtag egyértelműen a kriminológiára utal, míg a „geográfia” utótag a földrajz görög eredetű megfelelője.

Kriminál földrajz: a bűnözésföldrajz és a kriminálgeográfia kifejezések elegyének tekinthető. A „kriminál” előtaggal véleményem szerint érzékletesebben van kifejezve a kriminológiához való kötődés, mint a „bűnözésföldrajz” esetében.

Bűnügyi földrajz: a bűnügyi földrajz főként az 1990-es és 2000-es években megjelent, elsősorban német nyelvből, geográfusok által fordított művekben szerepel. Ezekben a német *Kriminalgeographie* kifejezést fordították „bűnügyi földrajznak”. Véleményem szerint ez hibás, kerülendő kifejezés, mivel a bűnözésföldrajzi kutatásokat nem szűkíthetjük le kizárólag a bűnügyekre, hiszen a kutatási területhez tartozik egyebek között a szabálysértések területiségének a vizsgálata is.

Bűncselekmények földrajza: az e megnevezéssel kapcsolatos álláspontom gyakorlatilag megegyezik a „bűnügyi földrajz” kapcsán elmondottakkal, azaz a kiegészítéssel, hogy ez az elnevezés talán még egyértelműbbé teszi azt, hogy kizárólag a bűncselekmények jelentik a kutatás tárgyát. Számomra ez azt sugallja, hogy a kutatási terület kizárólag a bűncselekményekre terjed ki, a szabálysértésekre pedig nem. Az előbbiek miatt semmiképp sem javaslom a „bűncselekmények földrajza” megnevezés használatát.

Bűnözési földrajz: a megnevezés egyértelmű, és híven kifejezi a bűnözésföldrajz tudományterületi határait, azonban álláspontom szerint bármely tudomány esetében érdemes egyetlen (akár összetett) szóval – és nem jelzős szerkezettel – kifejezni a tudomány nevét.

Kriminális földrajz: nyilvánvaló, hogy a kriminális szó a kriminológiára utal, azonban nem téveszthetjük szem elől azt, hogy a kriminális szónak más jelentései is vannak, ami mindenképp félreértésre adhat okot.¹⁷ Ezért ez a szóösszetétel véleményem szerint kerülendő.

Geokriminológia: egy újabb előtag, amely egyértelműen a földtudományhoz való erős kapcsolódást kívánja hangsúlyozni, álláspontom szerint azonban nem megfelelő módon, mivel a „geo” előtag félreérthető. Meglátásom szerint erősen áthallásos, és egyesek a „geo” kapcsán nem a geográfiára, hanem a geológiára (földtan) asszociálnak, ami egyértelműen megkérdőjelezi az elnevezés létjogosultságát.

¹⁷ „Kriminális: mn. 1. biz. Nagyon rossz, csapnivaló, szörnyű 2. Bűnügyi, büntetőjogi. (lat.)”. Juhász József et al. (szerk.): Magyar értelmező kéziszótár. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1975

Környezeti kriminológia: határozottan kijelenthető, hogy a környezeti kriminológia kifejezés hibás, mivel annak tárgya, kutatási módszerei stb. nem azonosak a bűnözésföldrajz által vizsgált tudományterülettel. Természetesen van hasonlóság a környezeti kriminológia és a bűnözésföldrajz között, azonban az előbbi – amely szituációs kriminológia néven is ismert – egy kriminológiai irányzat, s nem magának a bűnözésföldrajznak egy másik megnevezése.

Krimináltopográfia: ezzel az elnevezéssel kapcsolatban is elmondhatjuk, hogy nyilvánvalóan egyaránt utalni kíván a földrajzra és a kriminológiára, azonban a „topográfia” megnevezés erősen leszűkíti a földrajzi kapcsolódást. Mintha azt sejtetné, hogy a földrajzzal csupán annyi a kapcsolódási pont, hogy térképen ábrázoljuk a bűncselekmények és a szabálysértések elkövetési helyeit. Természetesen ez nem így van, a földtudománnyal való kapcsolata jóval szélesebb, bár természetesen nem tagadható, hogy a bűnözési térképezés fontos szegmense a bűnözésföldrajznak.

Kriminalisztika földrajza: a „kriminalisztika földrajza” megnevezés kevés helyen szerepel (egyik ilyen forrás az erdélyi geográfus, *Vofkori László* könyve¹⁸). A bűnözésföldrajzzal kapcsolatos hazai források szinte kizárólag csak a földrajz és a kriminológia primátusát emelik ki, s elfelejteneik említést tenni a kriminalisztikáról. A szerző véleménye szerint rendkívül találó a megnevezés (még annak ellenére is, hogy széles körben nem ismert), hiszen a bűnözésföldrajz számos tekintetben újfajta nyomozati lehetőségeket kínál a rendvédelmi dolgozóknak. A rendkívül találó és szemléletes név ellenére nem javasolnám a bűnözésföldrajz átnevezését kriminalisztika földrajzára, mivel nyilvánvalóan a kutatási módszerek, a fogalomkészlet stb. nem a kriminalisztikához, hanem a kriminológiához kapcsolódnak (természetesen a földrajztudomány mellett). Mint tantárgynév viszont kitűnő választás lehet, különösen a rendészeti oktatásban, ahol a leendő rendvédelmi dolgozóknak újfajta szemléletet és nyomozati lehetőségeket kívánnak tanítani.

Kriminalisztikai földrajz: hasonló megállapítások tehetők, mint az előző pontban szereplő „kriminalisztika földrajz”-a kapcsán. Mint azt már a korábbiakban kifejtettem, a jelzős szerkezet nem szerencsés, ezért véleményem szerint tantárgynévként is inkább a „kriminalisztika földrajza” megnevezés az előnyösebb.

Bűnözés földrajza: szintén a ritkán használt megnevezések közé sorolható. Mint azt már korábban is említettem, az egy szóval kifejezhető tudományok/tudományterületek szerencsésebbnek tekinthetők, a hosszabb, nehezebb-

¹⁸ Vofkori László: i. m.

ben értelmezhető két külön szóból álló megnevezésekhez képest, ezért a használata nem javasolt.

Tapasztalatom szerint az első három kifejezés (bűnözésföldrajz, kriminálgeográfia, kriminálföldrajz) az, amelyet a leggyakrabban használnak a kutatók, ezek szerepelnek a legtöbbet az általam ismert magyar nyelvű forrásokban. Meggyőződésem, hogy egy tudomány megnevezése esetén fontos kritérium, hogy egyértelmű és mindenki számára közérthető legyen, illetve, amit sajnos sokan szem elől tévesztenek, hogy lehetőség szerint magyar szavakkal történjen az elnevezés. A kriminálgeográfia esetében ez a kíváncsiom sajnos egyáltalán nem teljesül. A bűnözésföldrajz kifejezés kizárólag magyar eredetű szavakat tartalmaz, és arra enged következtetni, hogy a földrajz egyik részterülete. A „kriminálföldrajz” kifejezés egyértelműen a kriminológia tudományához való kapcsolatot érzékelteti. A „kriminál” előtag bár idegen eredetű szó, azonban a kriminológia megnevezés teljes mértékben elfogadott és mindenki által használt kifejezés, így a kriminálföldrajz megnevezésnek is van létjogosultsága. Álláspontom szerint a bűnözésföldrajz és a kriminálföldrajz kifejezések egymással szinonimnak tekinthetők és szabadon használhatók.

A „névválasztás” közben pedig talán arra is érdemes figyelmet fordítani, hogy miként nevezhetjük majd a leendő kutatót. A kriminológiát művelő kutató a kriminológus, a földrajzot művelő pedig a geográfus (néha a „földrajzos” kifejezés is használatos). Ha a bűnözésföldrajz megnevezést használjuk, akkor a „bűnözésföldrajzos” kifejezés lehet a kutatót végző személy helyes megnevezése. A kriminálgeográfia kifejezés esetében a „kriminálgeográfus”, míg a kriminálföldrajz esetében a „kriminálföldrajzos” megnevezést találom megfelelőnek.

Összegzés

A tanulmányban bemutattam a bűnözésföldrajz különféle elnevezéseit, ennek folyamán sor került az egyes elnevezések tartalmi és szemantikai szempontú elemzésére. Megfogalmaztam érveimet és ellenérveimet az egyes elnevezésekkel kapcsolatban, majd a dolgozat végén közzétettem álláspontomat, hogy véleményem szerint melyik két elnevezés az, amely alkalmas lenne arra, hogy az inter-szubdiszciplínát „képviselje”.